

4731 $\frac{3}{4}$ 19: 1. Beh. af F. t. L. om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke. 4732

mer Ædrueligheden og har utvivlsomt i vort Land frembragt udmærkede Resultater. Men man kan ikke blive staaende ved det, der saaledes er opnaaet, og som jeg har glædet mig over ved mangfoldige Lejligheder; man kan ikke blive staaende ved, at Arbejderklassen, Underklassen i det hele her i Landet, har hævet sig betydeligt; — Forskellen paa Forholdene f. Eks. i Halvfjerdserne og Forholdene nu henimod 1920 er saa betydelig, at man virkelig kan tale om en Rejningsperiode —, men det er alligevel ikke nok, der kræves endnu mere. Alle, der vil lægge Mærke til, hvorledes Alkoholismens Værk har formet sig omkring i de civiliserede Lande, og hvilken Stilling der tages til den rundt omkring, maa være klare over, at Kampen ogsaa maa føres gennem Lovgivning. Har man først forladt Standpunktet: fuldkommen Frihed, og er gaaet med til Indskrænkninger ad Lovgivnings Vej, maa man indrømme, at ogsaa dette Lovforslag i det store og hele er fuldt berettiget; det er — jeg gentager det — et moderat Lovforslag, om hvis Enkeltheder der kan diskuteres, men som sikkert er et Fingerpeg yderligere i Retning af, at Lovgivningen maa medvirke til at skabe en sund og stærk Befolkning.

Kristiansen: Der er ingen Tvivl om, at det foreliggende Lovforslag, saaledes som allerede paavist af tidligere Talere, indeholder store Fremskridt i Forhold til den nugældende Lov. Et væsentligt Fremskridt maa den Tidsbegrænsning af Bevillingerne, som her skal lovfæstes, siges at være. Og navnlig for Købstædernes Vedkommende vil Udsknækningsstedernes Antal blive reduceret med ca. $\frac{1}{3}$, idet der i Stedet for eet Beværtningssted for hver 350 Indbyggere fremtidig kun skal være eet for hver 450. Naar man er klar over, at et af de virksomste Midler til at hemme Drikkeriet er at vanskeliggøre Adgangen til Nydelsen af Rusdrikke, vil man ogsaa kunne forstaa, at en saadan Reduktion vil blive af stor Betydning. Endelig er ogsaa Kommuneafstemningsprincippet indført i Lovforslaget. Men desværre modvirkes Reduktionen af Udsknækningsstedernes Antal til de færrest mulige ved § 21, hvorefter Bevilling kan gives udenfor den i

Loven fastsatte Antalsgrænse. Og denne § 21 benyttes i alt for stor Udstrækning. Kommunalbestyrelser og Nævn er alt for villige til at give Bevillinger efter denne Paragraf, og Antalsbegrænsningen bliver derved let illusorisk. Dette gælder særlig for Købstæderne. Antalsbegrænsningen bliver praktisk talt virkningsløs, naar man bestandig bruger § 21. Saa længe der er Bevillinger ledige, forlanger man som Regel Nedlæggelse af to for hver ny, der gives. Men naar der ikke er flere ledige Bevillinger, bliver det en March paa Stedet. Det er derfor et Spørgsmaal, om der ikke burde ske en Ændring af § 21, hvorved man kunde opnaa en Skærpelse af Bestemmelserne. Jeg ser meget vel det vanskelige i at kræve to Bevillinger nedlagt for hver ny, der gives, idet man ikke saa godt kan begynde med at nægte Bevillinger til de større og bedre Hoteller. Det kan have visse Vanskeligheder, visse Farer at forlange Nedlæggelse af bestaaende Spiritusbevillinger, som er i Brug, idet der derved gives dem en Værdi, som man kan komme til at aagre med. Alligevel tror jeg, at man maa søge en Skærpelse af Bestemmelserne i denne Paragraf, hvis man skal opnaa den tilstræbte Hensigt. Jeg er ikke i Tvivl om, at det er i Strid med Beværterlovens Aand, naar man saa beredvillig giver Bevillinger efter § 21. Det hedder nemlig i Indenrigsministeriets Tekstudgave af Beværterloven: „De i Beværterloven saa fremtrædende Bestræbelser for at indskrænke Antallet af Beværtningssteder med Ret til Udsknækning af stærke Drikke vilde til en vis Grad blive betydningsløs, hvis der ikke ved Meddelelsen af Bevillinger i Hensynhold til § 21 toges lignende Hensyn“. Her udtales det klart og bestemt, at man ogsaa med § 21 har den Hensigt at faa Udsknækningsstedernes Antal begrænset det mest mulige, i alt Fald saaledes, at man kommer ned til det Maksimumsantal, der er fastsat i Loven. At § 21 er Beværterlovens svage Punkt, har jeg længe været klar over, og var jeg det ikke i Forvejen, vilde jeg være blevet det ved at læse en Betænkning, der er afgivet af en privat nedsat Kommission. „Den personlige Friheds Værn“ har, som ærede Medlemmer sikkert vil vide, nedsat en privat